

Македонијо колку те љубев
Не верувам дека те напуштив
Душмани не поробија
И низ цел свет не разделија
О Боже колку ти благодарам што ја пронајдов.

Се` на светов да имаш
Сиромав си кога мајка немаш
Било што во живот те радува
Сепак душа ќе ти тагува
Затоа што ја нема Македонија.

Душманите навлегоа
И на парчиња те разделија
Но Бог не те остава
Да бидеш вечно отуѓена
Драга земјо македонска сонувана.

Кај и да сме Македонци
Ние идеме да те славиме
Земја знајна и пронајдена
Среќна е чеда свој гледа

Македонијо огниште многу љубено.

„МАКЕДОНЕЦОТ“ Друштво на Македонците од Романија